

દાનિયેલનું પુસ્તક - સંખ્યા એકવીસ

માપ પ્રમાણે

Jeff Pippenger

2023-12-16

અમે યશાયાહ અધ્યાય સત્તાવીસનો અભ્યાસ કરી રહ્યા છીએ, કારણ કે તે યશાયાહના અનુગામી અધ્યાયોની પૃષ્ઠભૂમિ સ્થાપિત કરે છે. તે અનુગામી અધ્યાયો ઉત્તરવર્ષાને યોગ્ય બાઇબલ આધારિત પદ્ધતિ તરીકે ઓળખાવે છે. આ પદ્ધતિ, જ્યારે ઓળખાય અને અમલમાં મૂકાય, ત્યારે તે એવો પ્રબોધકીય સંદેશ પ્રકાશિત કરે છે કે જે સ્વીકારવામાં આવે તો તેનાં અનુરૂપ અનુભવ ઉત્પન્ન કરે છે.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે, દેવની પૂર્વ કરારની પ્રજા, એટલે કે સેવન્ટ-ડે એક્ટેન્ટિસ્ટ પ્રજાને ગવાતું ગીત એવું છે કે તેઓ દેવની પ્રજા તરીકે પાસેથી પસાર કરવામાં આવી રહ્યા છે, કારણ કે તેમણે તે ફળ ઉત્પન્ન કર્યા નથી, જે દેવએ પોતાના દ્રાક્ષક્ષેત્રમાંથી ઉપજાવવાના ઉદ્દેશથી નિર્ધારિત કર્યા હતા. આ ગીતનો આધાર કરારના સંબંધ પર રાખવાનો હતો, જે દેવએ વાવેલા દ્રાક્ષક્ષેત્ર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતો હતો, અને 1863માં તેમના દ્વારા ઠોકર ખવડાવનાર પથ્થરના અસ્વીકાર દ્વારા પણ. તેઓ 1856માં લાઓદીકિયા બની ગયા હતા, અને સાત વર્ષ સુધી, અથવા "સાત વખત", અથવા બે હજાર પાંચસો વીસ દિવસ સુધી, દેવ પ્રવેશ મેળવવા ઇચ્છતા હતા, પરંતુ 1863માં તેમણે તેમના વિરુદ્ધ દ્વાર બંધ કરી દીધું.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001 થી તેઓ રવિવારના કાયદા સમયે તેમના મુખમાંથી સંપૂર્ણપણે ઉગાળી નાખવામાં આવે તે પહેલાં જ પૂળાઓમાં બાંધવામાં આવી રહ્યા છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 થી એડવેન્ટિઝમને ગવાતો સંદેશ લાઓદીકિયાનો સંદેશ છે, જે દ્રાક્ષાવાડીનો એવો સંદેશ છે જેમાં તે ઠોકરનો પથ્થર સમાયેલો છે, જે કોઈપણ એવા લોકોને ચૂરચૂર કરી નાખે છે, જેઓ તે મૂલ્યવાન પથ્થરને "જોવા" અને "ચાખવા" ઇનકાર કરે છે. યશાયાહના આ અવતરણમાં લાઓદીકિયાનો આપવામાં આવેલું વચન એ છે કે જે કોઈ એડવેન્ટિસ્ટ આ અંતિમ ચેતવણી સ્વીકારવાનું પસંદ કરે છે, તેને હજી પણ ખ્રિસ્તની "શક્તિને પકડી રાખવા" માટે સમય છે, "જેથી" તેઓ ખ્રિસ્ત સાથે "શાંતિ કરે," કારણ કે ખ્રિસ્ત હજી પણ તેમની સાથે "શાંતિ કરવા" ઇચ્છુક છે. પરંતુ મધ્યરાત્રિના પોકારે, ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદા પહેલાં જ, તે તક સદાકાળ માટે સમાપ્ત થઈ જાય છે.

૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ના રોજ આરંભ થયેલા સમયગાળામાં, દેવએ વચન આપ્યું હતું કે જેઓ "એક સમય એવા હતા કે લોકો નહોતા", તેમને "સૂકી ભૂમિમાંથી નીકળેલ મૂળ" તરીકે "મૂળ પકડાવશે", જેથી તેઓ "ફૂલશે અને કળી કાઢશે, અને વિશ્વના મુખને ફળથી ભરશે." યિશૈના મૂળને ફૂલવા અને કળી કાઢવા જે કારણ બને છે તે ઉત્તરવર્ષા છે; કેમ કે જે મૂળને ફૂલવું અને કળી કાઢવી છે, તે ભવિષ્યવાણી અનુસાર ઊંચે ઉપાડવામાં આવનાર ધ્વજ થવા માટે નિર્ધારિત છે, અને એ ધ્વજ યિશૈનું મૂળ જ છે.

અને તે દિવસે યિશાઈનો એક મૂળ હશે, જે લોકોને માટે ધ્વજરૂપે ઊભો રહેશે; તેની તરફ અન્યજાતિઓ શોધ કરશે; અને તેનું વિશ્રામ મહિમામય હશે. યશાયા 11:10.

પાછળના વરસાદે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001થી યશાઈના મૂળને ફૂલાવ્યું અને કળી કાઢવા પ્રેર્યું, અને જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદા સમયે તે મૂળ સમગ્ર પૃથ્વીને ફળથી પરિપૂર્ણ કરશે. યશાયા અધ્યાય સત્તાવીસમાંનો રવિવારનો કાયદો એ જ પ્રગતિશીલ ઇતિહાસ છે, જે દાનિયેલના પુસ્તકના અધ્યાય એકથી ત્રણમાં પણ પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. પાછળનો વરસાદ છાંટા મારવા લાગ્યો જ્યારે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ત્રીજી આફતના ઇસ્લામના મુક્તિપ્રદાન અને ત્યારબાદ તરત જ થયેલા નિયંત્રણ સાથે જાતિઓ ક્રોધિત થઈ.

“અહીં ઉલ્લેખ કરાયેલ ‘તે કષ્ટના સમયનો આરંભ’ એ સમયને સૂચવતો નથી કે જ્યારે આફતો ઢોળાવા માંડશે, પરંતુ તે સમયને સૂચવે છે જે તેમની ઢોળાવા પહેલાંનો થોડો સમય છે, જ્યારે ખ્રિસ્ત પવિત્રસ્થાને છે. તે સમયમાં, જ્યારે ઉદ્ધારનું કાર્ય સમાપ્ત થવા આવે છે, ત્યારે પૃથ્વી પર કષ્ટ આવતું હશે, અને જાતિઓ ક્રોધિત થશે, તથાપિ તેમને રોકી રાખવામાં આવશે જેથી ત્રીજા દૂતના કાર્યમાં અવરોધ ન પડે. તે સમયે ‘ઉત્તરવર્ષા,’ અથવા પ્રભુની ઉપસ્થિતિમાંથી આવતું તાજગીકરણ, આવશે, જેથી ત્રીજા દૂતના ઉચ્ચ સ્વરને શક્તિ મળે, અને સંતોને તે સમયગાળા દરમિયાન અડગ રહેવા તૈયાર કરે જ્યારે અંતિમ સાત આફતો ઢોળવામાં આવશે.” Early Writings, 85.

આ અવતરણમાં સિસ્ટર વ્હાઈટ સ્પષ્ટ કરી રહ્યા છે કે હજુ પણ એવું એક ટૂંકું સમયગાળું છે જ્યારે ઉદ્ધારનો દ્વાર ખુલ્લો છે. તેઓ જે “સંકટનો સમય” વિષે બોલી રહ્યા છે, તે તે મહાન સંકટના સમયથી ભિન્ન છે, જે પરીક્ષાકાળ સંપૂર્ણપણે બંધ થાય ત્યારે શરૂ થાય છે. એડવેન્ટિઝમમાં તેને યોગ્ય રીતે “સંકટનો નાનો સમય” તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તે મહાન સંકટના સમયની સરખામણીએ, જે માઈકલ ઊભા થાય ત્યારે શરૂ થાય છે. “સંકટનો નાનો સમય” તે સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જ્યારે ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદા સાથે રાષ્ટ્રીય વિનાશનો આરંભ થાય છે, અને પરીક્ષાકાળ બંધ થાય ત્યાં સુધી ચાલુ રહે છે.

૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ થી રવિવારના કાયદા સુધીના ઇતિહાસમાં, એડવેન્ટિઝમનું અંતિમ શુદ્ધિકરણ અને ન્યાય પછીના વરસાદના “છંટકાવ” દરમિયાન ઘટતું દર્શાવવામાં આવ્યું છે. તે સમયગાળો એવો છે જેમાં પછીનો વરસાદ, જે “તાજગી” પણ છે, “છંટકાવ” તરીકે આરંભે છે, પરંતુ રવિવારના કાયદા સમયે પૂર્ણ ઊંડાણપૂર્વકના વરસાવ સુધી આગળ વધે છે. તે સમયગાળામાં, જે ત્રીજા શોકના ઇસ્લામ દ્વારા રાષ્ટ્રોને ક્રોધિત કરવામાં આવે છે ત્યારે શરૂ થાય છે, પછીનો વરસાદ વરસવા લાગે છે, અને કેટલાક પછીના વરસાદને ઓળખે છે અને તેને સ્વીકારે છે, અને કેટલાક પછીના વરસાદને ઓળખતા નથી. કેટલાક ઓળખે છે કે કંઈક બનતું છે, પરંતુ તેઓ સમજતા નથી કે તે શું છે, અને પોતાની જાતને તેના વિરોધમાં સજ્જ કરે છે.

“ઘણાંએ બહુ મોટા પ્રમાણમાં પૂર્વવર્ષા પ્રાપ્ત કરવામાં નિષ્ફળતા અનુભવી છે. ઈશ્વરે આ રીતે તેમના માટે જે બધાં લાભોની વ્યવસ્થા કરી છે, તે તેઓએ બધા પ્રાપ્ત કર્યા નથી. તેઓ અપેક્ષા રાખે છે કે આ ઊણપ ઉત્તરવર્ષા દ્વારા પૂરી કરવામાં આવશે. જ્યારે કૃપાની સર્વાધિક સમૃદ્ધ પરિપૂર્તિ વરસાવવામાં આવશે, ત્યારે તેઓ તેને સ્વીકારવા માટે પોતાના હૃદયો ખોલવાનો ઇરાદો રાખે છે. તેઓ ભયંકર ભૂલ કરી રહ્યા છે. ઈશ્વરે માનવહૃદયમાં પોતાનો પ્રકાશ અને જ્ઞાન આપીને જે કાર્ય આરંભ્યું છે, તે સતત આગળ વધતું જ રહેવું જોઈએ. દરેક વ્યક્તિએ પોતાની જ આવશ્યકતાનો અનુભવ કરવો જોઈએ. હૃદય દરેક કલંકથી ખાલી કરવું અને આત્માના નિવાસ માટે શુદ્ધ કરવું જોઈએ. પાપની કબૂલાત અને તેના ત્યાગ દ્વારા, આતુર પ્રાર્થના દ્વારા અને પોતાના જાતને ઈશ્વરને સમર્પિત કરવાનો દ્વારા, પ્રારંભિક શિષ્યોએ પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે પવિત્ર આત્માના ઉંડેલાણ માટે પોતાની તૈયારી કરી હતી. એ જ કાર્ય, માત્ર વધુ મોટા પ્રમાણમાં, હવે કરવું આવશ્યક છે. ત્યારે માનવી સાધનને માત્ર આશીર્વાદ માટે વિનંતી કરવી હતી અને પ્રભુ તેની વિષેના કાર્યને પરિપૂર્ણ કરે તેની રાહ જોવી હતી. કાર્ય આરંભનાર ઈશ્વર જ છે, અને મનુષ્યને યેશુ ખ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ બનાવતાં, તે પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે. પરંતુ પૂર્વવર્ષા દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલી કૃપાની કોઈ અવગણના હોવી જોઈએ નહીં. માત્ર તેઓ જ, જે પોતાની પાસે આવેલ પ્રકાશ અનુસાર જીવે છે, વધુ પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરશે. જ્યાં સુધી અમે દૈનિક રીતે સક્રિય ખ્રિસ્તી ગુણોના પ્રદર્શન કરવામાં આગળ વધતા નથી, ત્યાં સુધી ઉત્તરવર્ષામાં પવિત્ર આત્માના પ્રગટ સ્વરૂપોને અમે ઓળખી શકીશું નહીં. કદાચ તે અમારા આજુબાજુનાં હૃદયો પર વરસી રહ્યો હોય, તોય અમે તેને ન ઓળખી શકીશું કે ન સ્વીકારી શકીશું.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

હવે અંતિમ વરસાદ વરસી રહ્યો છે, અને કેટલાક એવા છે જે તેને ઓળખે છે અને તેથી તેને ગ્રહણ કરે છે; અને કેટલાક એવા છે જે તેને ઓળખતા નથી, અને તેથી તેને ગ્રહણ કરતા નથી. અંતિમ વરસાદને ગ્રહણ

કરવા માટે તેને ઓળખવો આવશ્યક છે. અંતિમ વરસાદ માત્ર એક અનુભવ જ નથી; તે એવો અનુભવ છે જે એક સંદેશ દ્વારા ઉત્પન્ન થાય છે, પરંતુ તે સંદેશ માત્ર ત્યારે જ ગ્રહણ થઈ શકે છે જ્યારે સંદેશને સ્થાપિત કરવા માટે યોગ્ય પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરવામાં આવે. અંતિમ વરસાદના સંદેશને સ્થાપિત કરતી પદ્ધતિને ઓળખ્યા વિના, દાનિયેલ અને પ્રકાશનના પુસ્તકોમાં રજૂ થયેલા રાજ્યોના ઉદય અને પતનમાં પ્રતિનિધિત્વ પામતા ભવિષ્યવાણીય પાઠોને સમજવું લગભગ અશક્ય છે.

જગત સમક્ષ ઊંચે ઉપાડવામાં આવેલો ધ્વજ ઇશાયા દ્વારા “યિશાઈનું મૂળ” તરીકે ઓળખાવવામાં આવે છે, અને સત્તાવીસમા અધ્યાયમાં જે લોકો “ચાક્રબમાંથી આવે છે” તેઓ “મૂળ પકડે છે.” જે “યિશાઈનું મૂળ” છે, તેઓ ત્યાં “ઇઝરાયેલ” તરીકે પણ ઓળખાવવામાં આવ્યા છે, અને તેઓ જ છે જે પ્રથમ ફૂલે છે અને કળી ફૂટે છે, અને ત્યારબાદ જગતને ફળથી ભરપૂર કરે છે. પ્રકૃતિના નિયમો ભવિષ્યવાણીના નિયમોને વિરોધ કરતા નથી, કારણ કે પ્રકૃતિ અને ભવિષ્યવાણી બંનેને ઉત્પન્ન કરનાર એક જ વ્યવસ્થાદાતા છે. કોઈ છોડ ફળ આપે તે પહેલાં, કળીઓ અને પછી ફૂલોના દર્શનથી સાબિત થાય તેમ, તેને પ્રથમ સુષુપ્તિમાંથી બહાર આવવું જ પડે. આત્મિક ઇઝરાયેલ, જે “યિશાઈનું મૂળ” છે, વરસાદના અનુક્રમિક ઢોળાવને પ્રાપ્ત કરે છે. તેનું પ્રારંભ “છાંટણી”થી થાય છે અને ધ્વજ દ્વારા રજૂ કરાયેલા ફળથી જગત ભરાઈ જાય ત્યારે તે સંપૂર્ણ ઢોળાવ સુધી વધે છે.

ઇશાયા અધ્યાય સત્તાવીસમાં, વરસાદના છંટકાવનો આરંભ એવો દર્શાવવામાં આવ્યો છે કે તે કળીઓ “ફૂટે” ત્યારે થાય છે. જ્યારે તેઓ પ્રથમવાર “ફૂટે” છે, ત્યારે વરસાદ “માપસર” વરસાવવામાં આવે છે એમ ઓળખવામાં આવે છે. “માપસર, જ્યારે તે ફૂટે છે.” 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ પાછલા વરસાદનો છંટકાવ “માપસર” વરસવા લાગ્યો, કારણ કે તે સમયે ઘઉં અને નીંદણ, અથવા જ્ઞાની અને મૂર્ખ, હજુ પણ એકસાથે મિશ્રિત હતા.

“દેવના આત્માનું તે મહાન ઢોળાવ, જે પોતાની મહિમાથી સમગ્ર પૃથ્વીને પ્રકાશિત કરે છે, ત્યાં સુધી આવશે નહિ જ્યાં સુધી આપણાં પાસે એવો પ્રબુદ્ધ જનસમૂહ ન હોય, જે અનુભવ દ્વારા જાણે છે કે દેવના સહકાર્યકરો હોવાનો અર્થ શું છે. જ્યારે ખ્રિસ્તની સેવા માટે અમારી સંપૂર્ણ, સર્વહૃદય સમર્પિત પ્રતિષ્ઠા હશે, ત્યારે દેવ પોતાના આત્માના અપરિમિત ઢોળાવ દ્વારા આ હકીકતને માન્ય કરશે; પરંતુ ચર્ચનો મોટાભાગનો ભાગ દેવના સહકાર્યકરો ન હોય ત્યાં સુધી આવું થશે નહિ. જ્યારે સ્વાર્થ અને સ્વઇન્દ્રિયસુખભોગ એટલા સ્પષ્ટરૂપે પ્રગટ હોય, જ્યારે એવો ભાવ પ્રબળ હોય કે, જો તેને શબ્દોમાં મૂકવામાં આવે, તો તે કાઈનના એ જવાબને વ્યક્ત કરે,—‘શું હું મારા ભાઈનો રખેવાળ છું?’—ત્યારે દેવ પોતાનો આત્મા ઢોળી શકતા નથી. જો આ સમય માટેનું સત્ય, જો સર્વત્ર ઘેરા બની રહ્યા એવા ચિહ્નો, જે સાક્ષ આપે છે કે સર્વ વસ્તુઓનો અંત નજીક છે, સત્યને જાણવાનો દાવો કરનારાઓની સુતી શક્તિને જાગૃત કરવા પૂરતા ન હોય, તો પછી જે પ્રકાશ ચમકતો રહ્યો છે તેના પ્રમાણમાં અંધકાર આ આત્માઓને આચરી વેશે. અંતિમ હિસાબના મહાન દિવસે તેઓ પોતાની ઉદાસીનતા માટે દેવ સમક્ષ રજૂ કરી શકે એવું ક્ષમ્ય કારણનું નામમાત્રનું પણ આવરણ નહિ હોય. તેઓએ દેવના વચનના પવિત્ર સત્યના પ્રકાશમાં કેમ જીવ્યા નહિ, ચાલ્યા નહિ અને કાર્ય કર્યા નહિ, અને આમ પોતાના વર્તન, પોતાની સહાનુભૂતિ અને પોતાના ઉત્સાહ દ્વારા પાપના અંધકારથી ઢંકાયેલા વિશ્વ સમક્ષ કેમ પ્રગટ કર્યું નહિ કે સુસમાચારની શક્તિ અને વાસ્તવિકતાનો ખંડન કરી શકાય તેમ નહોતું,—તે માટે રજૂ કરવા માટે તેમની પાસે કોઈ કારણ રહેશે નહિ.” Review and Herald, July 21, 1896.

ઇશાયા સત્તાવીસમાં અંતિમ વરસાદના ઉડેલાના આરંભકાળનો ઇતિહાસ દર્શાવવામાં આવે છે—જ્યારે સૂકી જમીનમાંથી મૂળ અંકુરિત થાય છે—અને ત્યારથી લઈને પૃથ્વી ફળથી પરિપૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી. આ અધ્યાય દર્શાવે છે કે, “માપસર, જ્યારે તે અંકુરિત થાય, ત્યારે તું તેની સાથે વિવાદ કરશ.” જ્યારે અંતિમ વરસાદને “છાંટણી” તરીકે માપવામાં આવી રહ્યા હોય છે, ત્યારે સિસ્તર ૮ હાઇટ કહે છે કે અંતિમ વરસાદ, “અમારા ચારે તરફના હૃદયો પર વરસતો હોઈ શકે છે, પરંતુ આપણે તેને ન તો ઓળખી શકીશું અને ન તો

૨ વીકારી શકીશું.”

આ રીતે કરીને તે એવી એક ક્લીસિયાની ઓળખ આપે છે જે એવી વ્યક્તિઓથી મિશ્રિત છે કે જેમાં કેટલાક વરસાદના પડવાનું ઓળખે છે અને બીજા કેટલાક તેને ઓળખતા નથી. અગાઉના અવતરણમાં તે આ બાબતની ઓળખ આપે છે કે જ્યારે દેવ અંત્યવર્ષાને માપ વિના ઉંડેલી આપે છે, ત્યારે તે એ સમયનું ચિહ્ન બને છે જ્યારે બુદ્ધિશાળી અને મૂર્ખ કુમારીઓનું મિશ્રણ હવે વધુ રહેતું નથી, કારણ કે તે કહે છે, “જ્યારે ખ્રિસ્તની સેવામાં અમારી સંપૂર્ણ, સર્વહૃદયપૂર્વકની સમર્પણતા હશે, ત્યારે દેવ આ હકીકતને પોતાના આત્માના માપ વિના ઉંડેલાથી સ્વીકારશે; પરંતુ એવું ત્યારે નહીં બને જ્યારે ક્લીસિયાનો સૌથી મોટો હિસ્સો દેવ સાથે સહકાર આપતા શ્રમિકો ન હોય.”

મંડળીનો મોટો હિસ્સો, અથવા મંડળીની બહુમતી, મતી પચ્ચીસમાં મૂર્ખ કન્યાઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે, કારણ કે બાઇબલ અનુસાર “ઘણાં” બોલાવવામાં આવે છે, પરંતુ “થોડાં” પસંદ કરવામાં આવે છે. જ્ઞાની અને મૂર્ખ કન્યાઓને, ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદા પહેલાં આવતી મધ્યરાત્રિની સંકટ-ઘડીએ, દેવી વ્યવસ્થા અનુસાર અલગ પાડવામાં આવે છે. આ વિભાજન એવા લોકોની રચના કરે છે કે જે ત્યારબાદ પાછલા વરસાદમાં આત્માના પૂર્ણ ઊંડાણપૂર્વકના ઢોળાવને પ્રાપ્ત કરી શકે અને “એક જ દિવસે જન્મેલું રાષ્ટ્ર” બની શકે. ત્યારબાદ યેસીની મૂળને ધ્વજરૂપે ઊંચું કરવામાં આવશે અને તે ફળથી સમગ્ર જગતને પરિપૂર્ણ કરશે.

યશાયા સત્તાવીસ દર્શાવે છે કે જ્યારે ઉત્તરવર્ષા “માપસર” રેડાવા લાગી, 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે, ત્યારે “તું તેની સાથે તર્ક કરશે.” “માપસર, જ્યારે તે ફૂટીને નીકળે, ત્યારે તું તેની સાથે તર્ક કરશે.” 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ની ઘટના તરત જ વિશ્વમાં અને ચર્ચમાં ચર્ચા-વિવાદનો વિષય બની ગઈ. આજ દિવસ સુધી—વીસ વર્ષથી પણ વધુ સમય પછી—હજુ પણ આ દલીલો કરવામાં આવે છે કે તે ઘટનાઓને ઇસ્લામના કૃત્ય તરીકે માનવી યોગ્ય નથી, પરંતુ વૈશ્વિકતાવાદી ષડ્યંત્રના કોઈ સ્વરૂપ તરીકે જોવી જોઈએ. ઉત્તરવર્ષાના છંટકાવના આગમન સાથે જોડાયેલો વિવાદ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે શરૂ થયો, પરંતુ વિશ્વમાં જે ચર્ચાઓ ચાલી રહી છે, તે દેવના ભવિષ્યવાણીય વચનમાં ઓળખવામાં આવેલો “વિવાદ” નથી. આ વિવાદ એવી આગાહી વિશે છે જેવી નીચે અનુસરે છે.

“એક પ્રસંગે, જ્યારે હું ન્યૂ યોર્ક શહેરમાં હતી, ત્યારે રાત્રિકાળમાં મને આકાશ તરફ એક પછી એક માળ ઊંચા થતા ભવનો નિહાળવા બોલાવવામાં આવી. આ ભવનોને અગ્નિપ્રતિરોધક હોવાનું ખાતરીપૂર્વક કહેવાતું હતું, અને તેઓ તેમના માલિકો તથા નિર્માતાઓના મહિમા માટે ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા. આ ભવનો વધુ ને વધુ ઊંચા ઊભા થતા ગયા, અને તેમાં અત્યંત કિંમતી સામગ્રીનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો. જેમનાં આ ભવનો હતા તેઓ પોતાને આ પ્રશ્ન પૂછતા નહોતા: ‘અમે ઈશ્વરને સર્વોત્તમ રીતે કેવી રીતે મહિમાવાન કરીએ?’ પ્રભુ તેમના વિચારોમાં ન હતા.”

“મેં વિચાર્યું: ‘અહો, જે લોકો આ રીતે પોતાનાં સાધનોનો ખર્ચ કરી રહ્યા છે તેઓ જો પોતાની ચાલને દેવ જેમ જુએ છે તેમ જોઈ શકતાં હોત! તેઓ ભવ્ય ઇમારતો એકઠી કરી રહ્યા છે, પરંતુ બ્રહ્માંડના શાસકની દૃષ્ટિએ તેમનું આયોજન અને ઉપાય-રચના કેટલી મૂર્ખતાભરી છે! તેઓ હૃદય અને મનની તમામ શક્તિઓ સાથે આ અભ્યાસ કરતા નથી કે તેઓ દેવને કેવી રીતે મહિમાવાન કરે. તેમણે આ બાબતને—માણસનું પ્રથમ કર્તવ્ય—દૃષ્ટિથી ઓઝલ કરી દીધી છે.”

“જેમ જેમ આ ભવન ઇમારતો ઊભી થતી ગઈ, તેમ તેમ તેમના માલિકો મહત્ત્વાકાંક્ષી અહંકાર સાથે આ આનંદમાં મગ્ન રહ્યા. કે તેમના પાસે પોતાની ૨૦ વસંતોષ માટે અને પોતાના પડોશીઓમાં ઈર્ષ્યા જગાવવા માટે વાપરવા જેટલું ધન છે. તેમણે આ રીતે જે ધણું ધન રોકાણ કર્યું હતું તે ઉધરાણી દ્વારા, ગરીબોને પીસી નાખીને મેળવવામાં આવ્યું હતું. તેઓ ભૂલી ગયા કે ૨૦ વર્ગમાં દરેક ૮ ચાપારી ૮ ચવહારનો હિસાબ રાખવામાં આવે છે; દરેક અન્યાયી સોદો, દરેક કપટપૂર્ણ કાર્ય, ૮ ચાં નોંધાયેલ છે. એવો સમય

આવી રહ્યું છે જ્યારે મનુષ્યો પોતાના કપટ અને ઉદ્ધ, તાઈમાં એવી હદે પહોંચશે કે પ્રભુ તેમને તે હદ પાર કરવાની અનુમતિ નહીં આપે, અને તેઓ શીખશે કે યહોવાહની સહનશીલતાની એક મર્યાદા છે.”

“આગળ મારાં સમક્ષ જે દૃશ્ય પસાર થયું તે અગ્નિસંકટનું હતું. લોકો ઊંચી અને કહેવાતી અગ્નિ-પ્રતિરોધક ઇમારતો તરફ જોઈને કહેતા હતા: “તેઓ સંપૂર્ણપણે સુરક્ષિત છે.” પરંતુ આ ઇમારતો એવી રીતે ભસ્મ થઈ ગઈ જાણે તેઓ ડામરથી બનેલી હોય. વિનાશ રોકવા માટે અગ્નિશામક યંત્રો કંઈ જ કરી શક્યા નહીં. અગ્નિશામક દળના માણસો તે યંત્રો ચલાવવામાં અસક્ષમ રહ્યા.” Testimonies, volume 9, 12, 13.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પછી તરત જ એક્ટ્રેન્ટિસ્ટ ચર્ચે આ જેવા અવતરણોને જગતથી છુપાવવા પ્રયત્ન કર્યો. આ ન્યૂ યોર્ક શહેર વિશે, અને તે અતિ ઊંચી ઇમારતો વિશે કેવી રીતે ન હોઈ શકે, જ્યાં આગ બુઝાવવાના એન્જિનો અનુસરી આવેલી આગોને રોકી શક્યા નહોતા? જે લખાણોને એક્ટ્રેન્ટિસ્ટ ચર્ચ એક ભવિષ્યવક્ત્રી દ્વારા લખાયેલાં હોવાનો દાવો કરે છે, તેમાંથી આ જેવું અવતરણ, એવા પરિપૂર્ણ થવાના પ્રસંગ પછી, છતોથી ઘોષિત કેમ ન કરવામાં આવ્યું હોત?

પછાત વરસાદના છાંટણાના આગમનથી, જે પ્રબોધકીય “વિવાદ”ના આગમનને ચિહ્નિત કરે છે, એડવેન્ટિઝમનો અંતિમ બળવો પણ ઓળખાય છે; કેમ કે ત્યાં તેઓ તેને, જેને તેઓ અવશેષ માટેની પ્રબોધિકા તરીકે ઓળખાવે છે, તેના સ્પષ્ટ અને સરળ શબ્દોને પૂર્ણપણે નકારી કાઢે છે.

“શેતાન છે... સતત ખોટી વસ્તુઓને આગળ ધકેલી રહ્યો છે—જેથી લોકોને સત્યથી દૂર દોરી જાય. શેતાનનો એકદમ અંતિમ ભ્રમ એ હશે કે દેવના આત્માની સાક્ષીને નિષ્પ્રભ કરી દે. ‘જ્યાં દર્શન નથી, ત્યાં લોકો નાશ પામે છે’ (નીતિવચનો 29:18). શેતાન યાતુર્યપૂર્વક, વિવિધ રીતોથી અને વિવિધ સાધનો દ્વારા, દેવના અવશિષ્ટ જનના સત્ય સાક્ષ્ય પરના વિશ્વાસને અસ્થિર કરવા માટે કાર્ય કરશે.”

“સાક્ષ્યોની વિરુદ્ધ એક એવો દ્વેષ પ્રજ્વલિત કરવામાં આવશે, જે શૈતાની હશે. શૈતાનની કાર્યપદ્ધતિ એ રહેશે કે ચર્ચોની તેમના પ્રત્યેની શ્રદ્ધાને અસ્થિર કરી દે; કારણ આ છે: જો દેવના આત્માની ચેતવણીઓ, ઠપકાઓ અને સલાહોને ધ્યાનમાં લેવામાં આવે, તો શૈતાનને પોતાની છેતરપિંડી પ્રવેશાવવા અને આત્માઓને પોતાની ભ્રમણાઓમાં બાંધી રાખવા માટે એટલો સ્પષ્ટ માર્ગ મળી શકતો નથી.” Selected Messages, book 1, 48.

ગુહું અને નિંદણ બન્નેનું ભવિષ્યવાણીય બંધન 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ભવિષ્યવાણીના આત્મા વિરુદ્ધ થયેલા બળવો સાથે શરૂ થયું, જેણે 1863માં બાઇબલ વિરુદ્ધ શરૂ થયેલા ક્રમશઃ વિકસતા બળવાના ઉપસંહારને ચિહ્નિત કર્યો.

“અમે એક લોકો તરીકે પૃથ્વી ઉપરના દરેક અન્ય લોકો કરતાં પહેલાં સત્ય ધરાવતા હોવાનો દાવો કરીએ છીએ. ત્યારે અમારું જીવન અને સ્વભાવ એવા વિશ્વાસ સાથે સુસંગત હોવા જોઈએ. એ દિવસ હવે બસ આપણાં સમક્ષ જ છે, જ્યારે ધર્મીઓ સ્વર્ગીય ભંડાર માટે મૂલ્યવાન ધાન્યની પૂળીઓની જેમ બાંધવામાં આવશે, જ્યારે દુષ્ટો નિંદામણની જેમ છેલ્લા મહાન દિવસની આગ માટે એકત્ર કરવામાં આવશે. પરંતુ ઘઉં અને નિંદામણ ‘લણણી સુધી સાથે જ ઉગે છે.’” Testimonies, volume 5, 100.

એક્ટ્રેન્ટિઝમ નીચે આપેલ આ અવતરણને કેવી રીતે અવગણી શકે, જે સીધું જ કહે છે કે જ્યારે આ ઇમારતો ધરાશાયી થઈ, ત્યારે પ્રકાશન અઢાર, કલમ એકથી ત્રણ પૂર્ણ થશે?

“હવે શું એ વાત યાદી રહી છે કે મેં જાહેર કર્યું છે કે ન્યૂયોર્કને જ વારલહેર દ્વારા સાફ કરી નાખવામાં આવશે? આવું મેં ક્યારેય કહ્યું નથી. મેં એવું કહ્યું છે કે, જ્યારે હું ત્યાં ઊભી થતી મહાન ઇમારતોને, માળા પર માળા ઊંચી ચઢતી, જોતી હતી, ત્યારે મેં કહ્યું, ‘જ્યારે પ્રભુ ઊભા થશે અને પૃથ્વીને ભયાનક રીતે હલાવી નાખશે, ત્યારે કેટલાં ભયાનક દૃશ્યો સજાશે! ત્યારે પ્રકાશિતવાક્ય 18:1–3 ના શબ્દો પૂર્ણ

થશે.' પ્ર કાશિતવાક્ય નો સમગ્ર અઢારમો અદ્યાય પૃથ વી પર આવનારી બાબતો વિષેની એક ચેતવણી છે. પરંતુ ન્યૂયોર્ક પર ખાસ કરીને શું આવનાર છે તેના વિષે મને કોઈ વિશેષ પ્ર કાશ મળ્યો નથી; ફક્ત એટલું હું જાણું છું કે એક દિવસ ત્યાંની આ મહાન ઇમારતો દેવશક્તિ ના વળાંકો અને ઉથલપાથલથી ધરાશાયી થશે. મને આપવામાં આવેલા પ્ર કાશ દ્વારા હું જાણું છું કે વિનાશ વિશ્વ માં છે. પ્ર ભુનો એક શબ્દ, તેમની મહાશક્તિ નો એક સ્પર્શ, અને આ વિશાળ માળખાઓ પડી જશે. એવા દૃશ્યો સજા થશે, જેઓની ભયાનકતા આપણે કલ્પી પણ શકતા નથી." Review and Herald, July 5, 1906.

અહીં આપણે જે મુદ્દાને સંબોધી રહ્યા છીએ તે એ નથી કે આ પાઠો 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ પૂર્ણ થયા હતા કે નહીં, કેમ કે તેઓ નિઃસંદેહ પૂર્ણ થયા હતા; પરંતુ જે મુદ્દાને આપણે સંબોધવા ઇચ્છીએ છીએ તે એ "ચર્યા" છે, જે તે સમયે શરૂ થવાની હતી. આ ચર્યા યોગ્ય કે અયોગ્ય પદ્ધતિશાસ્ત્ર અંગે હતી. એડવેન્ટિસ્ટ ચર્યા 1863માં વિલિયમ મિલરના ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના ચૌદ નિયમોના અસ્વીકારની શરૂઆત કરી, અને તેઓ હવે એ બિંદુએ આવી પહોંચ્યા છે કે એડવેન્ટિસ્ટ ધર્મશાસ્ત્રીઓ દ્વારા લખાયેલ બાઇબલ અભ્યાસનું એવું કોઈ પુસ્તક તમે ખરીદી શકતા નથી જેને ભ્રષ્ટ પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ અને રોમન કેથોલિકવાદના ધર્મશાસ્ત્રીઓ દ્વારા વારંવાર સમર્થન આપવામાં આવતું ન હોય. 1863થી 2001 સુધી, અને આજે પણ, જે પદ્ધતિશાસ્ત્ર મૂળરૂપે વિલિયમ મિલરના ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના નિયમો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતું હતું, તેને રોમન કેથોલિકવાદ અને ભ્રષ્ટ પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના પદ્ધતિશાસ્ત્ર માટે બાજુએ મૂકી દેવામાં આવ્યું. જ્યારે પ્રકાશન અઢાર, વચનો એકથી ત્રણ, પૂર્ણ થયા ત્યારે શરૂ થયેલી ભવિષ્યવાણીય "ચર્યા" સત્ય કે અસત્ય પદ્ધતિશાસ્ત્ર અંગે હતી.

આગામી લેખમાં આપણે યશાયા અધ્યાય સત્તાવીસના "વિવાદ" વિષેનો આપણો વિચારક્રમ આગળ ચાલુ રાખીશું.

"ખ્રિસ્તી ધર્મ શું છે, સત્ય શું છે, આપણે પ્રાપ્ત કરેલો વિશ્વાસ શું છે, અને બાઇબલના નિયમો કયા છે—એ નિયમો કે જે આપણને સર્વોચ્ચ સત્તા તરફથી આપવામાં આવ્યા છે—તે આપણે પોતાના માટે જાણવું જોઈએ." The 1888 Materials, 403.